

In dankbare herinnering aan

Riet Vaneker-Kamphuis

Weduwe van Hendrik Johan Vaneker.

Ze werd geboren op 7 oktober 1914 te Rossum.

Op 29 juli 2006 overleed zij te Losser.

Na de gezongen uitvaartviering op 2 augustus hebben we haar, volgens haar laatste wens, begraven op het r.k kerkhof te Rossum.

Met grote dankbaarheid zien we terug op het leven van mijn zus en onze tante. Zij zal in onze herinnering blijven voortleven als een sterke, zelfstandige vrouw, die graag haar elgen zaken regelde.

Riet groeide op als derde kind in een gezin van 4 kinderen. Op 3 jarige leeftijd verloor ze haar moeder. De leegte werd eerst opgevuld door haar oma, later nam haar oudste zus Truus de zorg voor het gezin op zich. De band tussen Riet en haar oudste zus is altijd heel sterk gebleven. De laatste jaren belden ze elkaar elke dag en kwamen regelmatig bij elkaar op bezoek.

Na de lagere schooltijd werkte Riet korte tijd in Oldenzaal, maar al snel trok de verpleging haar. Ze volgde de opleiding in Heerlen. Daar haalde ze ook haar oioevaartje, waar ze heel trots op was. Na haar opleiding werkte ze in Oldenzaal en Rotterdam, tot ze in Losser in de wijk kwam. Veel kinderen heeft ze daar geboren zien worden. Riet heeft er vele jaren met heel veel plezier gewerkt.

In 1967 trouwde ze met Hendrik Vaneker. Samen gingen ze wonen aan de Weerseloseweg in Enschede. Helaas was dit huwelijk van korte duur. Al in 1969 overleed haar man. Na enkele jaren alleen

gewoond te hebben trok Losser haar weer. Meer dan 30 jaar heeft ze nog in Losser mogen wonen. Veel bekenden en vrienden kwamen daar haar bezoeken. Ze nam actief deel aan het parochieleven. Jarenlang was ze lid van de ouderenbond en van de bezoekerswerkgroep van de parochie. In die functie bezocht ze vele oudere medeparochianen.

Een val twee jaar geleden was het begin van een moeilijke periode. Haar gezondheid ging achteruit. Langzaam maar zeker moest ze steeds meer zelfstandigheid inleveren. Dat was niet zo gemakkelijk voor haar. Maar bijgestaan door de thuiszorg van Carint, door haar familie en door zeer goede vrienden lukte het haar thuis te blijven wonen. Vaak luisterde Riet naar de kerkradio en ze kreeg regelmatig de communie thuis. Zo bleef ze nog betrokken bij het parochieleven. Een jaar geleden kreeg ze de ziekenzalving thuis. Op 29 juli is ze, toch nog onverwacht, maar niet onvoorbereid, overgegaan naar het andere leven, een leven zonder benauwdheid, pijn en angst.

Riet, tante Riet, rust in vrede.

Voor uw blijk van belangstelling en medeleven tijdens de periode van afnemende gezondheid en na het overlijden van mijn zus en onze tante zeggen wij u oprechte dank

Het was fijn te weten dat zij voor zovelen dierbaar was.

G.C. Zwijnenberg - Kamphuis
Neven en nichten.

Losser, juli 2006.